



# Excursió a la Salut i Rupit (Collsacabra)

9 de abril del 2016

## FITXA TÈCNICA:



**Hora de sortida:** 7:30 hores.

**Hora d'arribada:** 19:00 aprox.

**Menjars:** Esmorzar en àrea de servei o similar i dinar en Rupit.

**Longitud:** 9,9 km aprox.

**Durada:** 4:00 h aprox.

**Altitud màxima:** Pla d'Armadans 1.120 m

**Desnivell acumulat: de pujada:** 150 m **de baixada:** 350 m

**Preparada por:** Sonia y Reinaldo Collado

<http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=12580950>

Santuari de la Salut

## ITINERARI:

Coll de Condreu (1015 m), Armadans (1095 m), roca d'Armadans (1110 m), collet de l'Aire (1090 m), la Salut (1030 m), collet de l'Aire (1090 m), carretera C-153 (980 m), la Fontana (940 m) i Rupit (840 m).

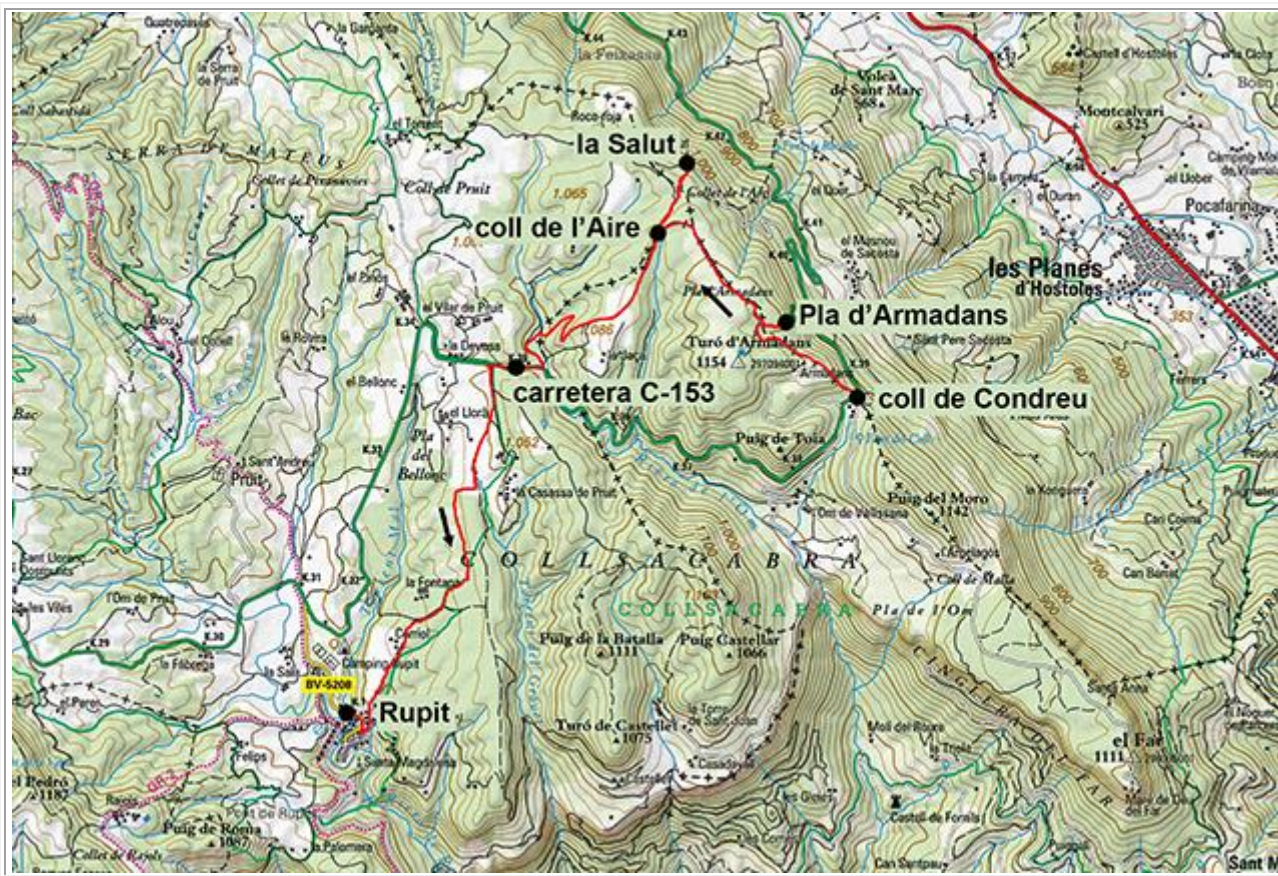
## DESCRIPCIÓ DE L'EXCURSIÓ



Iniciarem l'itinerari a peu al coll de Condreu, situat a la carretera C-153. Pujarem per un camí que puja decidit en direcció nord-oest fins arriba a una pista que per la dreta ens portarà a l'accés de can Armadans. Deixarem les cases a l'esquerra i pel camí que seguïem creuarem el clot de Comes Mortes i ens portarà a les roques Encantades, on hi ha uns belles perspectives sobre la vall del riu Brugent. Pel pla d'Armadans continuarem en direcció nord fins arribar al collet de l'Aire. Des d'aquest punt baixarem a la dreta per una pista primer i després per un camí fins al santuari de la Salut. Farem el retorn del santuari al collet de l'Aire pel mateix camí. Des

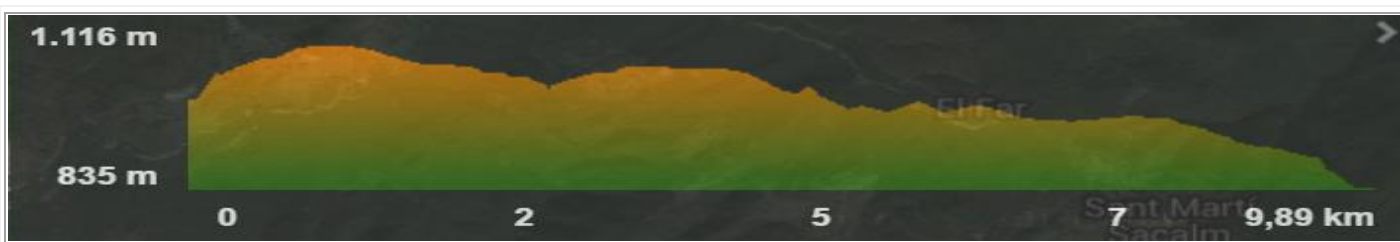
del collet anirem en direcció sud-sud-oest per una pista que en arribar al pla de la Jaca deixarem per baixar a la dreta, sud-oest, per un camí fins a trobar una pista que ens portarà a la carretera C-153. La seguirem a la dreta durant uns 400 metres i la deixarem per prendre a l'esquerra, sud, per una pista que, després de diverses bifurcacions ens portarà a diversos accessos de la Fontana. Aviat arribarem a una pista principal que ens portarà, amb alguna drecera, fins a Rupit.

## MAPA DE L'ITINERARI



Base cartogràfica: ICGC esc. 1:50.000

## PERFIL DELS DESNIVELLS



## SANTUARI DE LA SALUT



El Santuari està situat a la subcomarca del Collsacabra, al municipi de Sant Feliu de Pallerols (Comarca de la Garrotxa). Degut a la seva situació privilegiada, en un replà de la gran cinglera (continuada més enllà del coll de Condreu per la cinglera del Far, que limita per l'est l'altiplà de Collsacabra i que domina la vall d'Hostoles, des de la balconada es pot contemplar una gran vista panoràmica: les Gavarres, Girona, el Montgrí, Rocacorba, el golf de Roses, Finestres, el santuari del Mont, el Bassegoda, el Canigó, el Comanegra, el Puigmal... i els pobles veïns de les Planes d'Hostoles, Sant Feliu de Pallerols i Sant Esteve d'en Bas entre altres.

Fou fundat el 1642 per Joan Carbonés, que col·locà una imatge mariana en una balma de la roca d'en Claperols, amb el nom de la Font de la Salut. El 1643 ja fou edificat un petit edicle sota la balma, on Carbonés es retirà com a ermità. Des del principi s'hi celebrà un aplec el 21 de setembre i s'hi anava en processó per la Santa Creu de Maig. Es feren algunes ampliacions de

la capella, fins que al s XVIII es començà l'església i l'hostal actuals, ampliat el 1832 i el 1847. El 1853 es començà el cambril i es féu una imatge nova, i el 1862 l'actual façana neoclàssica. Hom ha ampliat l'hostal i arranjat els voltants i la carretera, iniciada el 1939, a causa de les constants devoció i aflluència de visitants.

## RUPIT



Població situada al centre de Collsacabra, a llevant de la serra de Cabrera.

Aquest municipi es formà amb l'agregació de l'antic terme de Pruit a Rupit el 1978, tot i que a l'origen tots dos van pertànyer a un mateix terme jurisdiccional, fins que en la divisió del marquesat de Rupit, a la fi del segle XVIII, formaren dues batllies. El territori de Pruit és suau, pla i entapissat de conreus, prats i boscos i amb grans claps de roures vers la masia del Bac i un magnífic bedollar darrere la Devesa, al sector de la Salut; hi abunden també els faigs.

L'economia del terme es basa fonamentalment en la producció del sector primari. S'hi conrea principalment farratge i

cereals (blat, ordi), tot i que l'extensió de pastures i terres forestals és molt més important degut a l'orografia del territori. Dins del sector ramader sobresurten el bestiar oví i boví; cal esmentar, a més, que al llarg de la darrera dècada del segle XX s'incrementà de forma considerable el nombre de ruscs, de manera que s'impulsà l'apicultura.

El sector industrial és poc representatiu al municipi, mentre que si s'han desenvolupat els serveis de cara al turisme. La vila de Rupit està situada sobre un roquissar, envoltat per la riera, cap on miren els darreres de les cases i els horts, alguns bastits sobre grans arcades artificials de pedra. Té un paisatge abrupte que s'aboca vers la cinglera impressionant del salt de Sallent, vers l'espadat de l'Agullola de Sant Joan o el grau proper de Fàbregues. El sector de sota la cinglera, conegut com el pla de Montdois, fins al Ter és considerat normalment de la regió de les Guillerries. La vila s'originà al segle XII o al principi del XIII, i s'hi establiren famílies de cavallers. Al nucli antic hi ha vells casals de pedra dels segles XVI al XVIII, molts dels quals amb data i els noms dels fundadors, amb bonics portals i entrades, finestres treballades, balconades de fusta i escuts. Destaca el pintoresc carrer del Fossar, acabat en la petita plaça de Cavallers, amb raconades i notables casals adossats al penyal del castell. A la part baixa el poble continua pel carrer de l'Església, que forma la plaça principal i una segona l'església parroquial de Sant Miquel és un edifici barroc amb elements neoclàssics, coronat amb un arc de mig punt, de pedra, amb cinc columnetes còniques amb boles terminals de pedra. Té una nau amb capelles laterals i un creuer acabat en cimbori. Des del campanar, alt i esvelt, fet en 1786-1869, es gaudeix d'una magnífica vista de la població i els seus voltants. El retaule major barroc que presideix l'església, obra del 1633, fou venerat a Olot fins el 1832, i per això és dedicat a sant Esteve, patró d'aquesta ciutat. Fou filial de la parròquia de Sant Joan de Fàbregues fins el 1878, any en què s'invertiren els termes.

# Les Roques Encantades... o Encadenades

Diuen que fa una pila d'anys, el dimoni habitava en aquest indret. Tenia el jaç sota una d'aquestes roques. De tant en tant, quan s'avorria o estava de mala lluna, s'entretenia fent-les rodolar pendent avall per veure com espetegaven contra les cases de Sant Feliu de Pallerols.

La gent del poble, tipa de suportar aquests capricis del dimoni, van pregar a Déu que els donés un cop de mà. Llavors, un bon dia va baixar un àngel del cel i va lligar les roques amb unes cadenes tan fortes que el dimoni ja no les va poder tornar a bellugar. Fastiguejat, el dimoni se'n va anar a buscar raons a un altre lloc.



## Però els geòlegs diuen que...

..... aquestes roques tenen entre 33 i 65 milions d'anys. Es van originar al mar, vora la costa, i estan constituïdes per sorres cimentades transportades i dipositades en un mar d'aigües molt tranquil·les, que formaven dunes subaquàtiques amb laminació encreuada. Excepcionalment, s'hi poden trobar dents de tauró i altres peixos.

L'aigua que ha circulat posteriorment per les esquerdes (dins el paleosistema càrstic) n'hauria individualitzat els blocs, que haurien caigut cingle avall pel vessant. Curiosament, els terratrèmols dels segles XIV i XV, alguns de força intensitat (anys 1373, 1427, 1428 i 1448), coincideixen amb l'època de la llegenda.

# Les bruixes

Un bosc  
de Llegenda

Les bruixes acostumen a ser dones lletges, velles i solitàries. Se'ls atribueixen catàstrofes naturals i se les acusa de fer caure pedra, neula i fumassa. Utilitzen tant la suggestió psicològica com pocions, verins i herbes, en rituals i oracions. Si algú creu que està embruixat, pot arribar a emmalaltir i fins i tot pot morir. El seu poder prové d'un pacte, normalment sexual, amb el diable. Amb ell participa en aplecs als quals viatja gràcies a ungüents. La bruixa, a casa nostra, mai no viatja amb escombra, sinó que surt volant per la xemeneia mentre diu fórmules màgiques. Els ungüents i el vi li faciliten el vol.

L'aplec de bruixes (aquelarre o sàbat) es fa durant la nit i sota la presidència del diable. S'ofereixen tots els presents al dimoni seguits de música i ball. Després ve l'acte central de la festa, que inclou els elements de la litúrgia cristiana invertits, la missa negra, que finalitza amb una orgia.



CAPTURA DIGITAL BIDA  
amb el teu mòbil o ordinari